

अथ हसितम्—

हंसितं तु वृथाहासो यौवनोद्भेदसंभवः ॥ १०९ ॥

यथा—

‘अकस्मादेव तन्वङ्गी जहास यदियं पुनः ।

नूनं प्रसूनबाणोऽस्यां स्वाराज्यमधितिष्ठति ॥

अथ चकितम्—

कुतोऽपि दयितस्याग्रे चकितं भयसंभ्रमः ।

यथा—

‘त्रस्यन्ती चलशफरीविघटितोरु-

र्वामोरुरतिशयमाप विभ्रमस्य ।

क्षुभ्यन्ति प्रसभमहो विनापि हेतो-

र्लीलाभिः किमु सति कारणे तरुण्यः ॥’

अथ केलिः—

विहारे सह कान्तेन क्रीडितं केलिरुच्यते ॥ ११० ॥

यथा—

व्यपोहितुं लोचनतो मुखानिलैरपारयन्तं किल पुष्पजं रजः ।

पयोधरेणोरसि काचिदुन्मनाः प्रियं जघानोन्नतपीवरस्तनी ॥’

यौवनोद्भेदो यौवनोत्पत्तिः ॥ अकस्मात्कारणं विना । स्वाराज्यं स्वर्गवदधिकारम् । अधितिष्ठति कुरुते ॥ कुतोऽपीति । अलक्षितकारणादित्यर्थः । भयसंभ्रमः भयेनातिचाञ्चल्यम् ॥ विभ्रमस्य भ्रमणविशेषस्य । क्षुभ्यन्ति भयव्याकुला भवन्ति । किमु सुतरामित्यर्थः ॥ विहारे इति । कान्तेन सह क्रियमाणे विहारे सति यत्र यिकायाः क्रीडितं सा केलिरित्यर्थः ॥ व्यपोहितुं निरसितुम् । अपारयन्तमशक्नुव-

१. किलेति । किलेललीके । वस्तुतस्तदास्यस्पर्शलोभादपारयन्तमित्यर्थः ॥

१. ‘आकस्मिकं तु हसितं यौवनादिविकारजम् ॥’ इति ग. २. ‘अधिगच्छति’ ग. ३. ‘त्रासेन लज्जया वापि निजवल्लभसंनिधौ । संभ्रमातिशयो यस्तच्चकितं सूत्रकृन्मतम् ॥’ इति ग. ४. ग-मुल्लेखे तु ‘तत्र त्रासेन यथा—‘परिस्फुरन्मीनविघटितोरवः स्वरङ्गनाम्नासविलोलदृष्टयः । उपायसु कम्पितपाणिपल्लवाः सखीजनस्यापि विलोकनीयताम् ॥’ लज्जया यथा—‘अभिमुनि सहसा हते प्ररस्या घनमरुता जघनांशुकैकदेशे । चकितमवसनोर सत्रपायाः प्रतियुवतीरपि विस्रयं विनाय ॥’ इत्युदाहरणे. ५. ‘वल्लभेन सहैकान्ते कान्तायाः क्रीडितेषु यः । पुम्बनाल्लङ्घनादीनां विशेषेण केलिरुच्यते ॥’ इति ग. ६. ‘मदनशरहतस्योपांशु कान्ता समन्तादुपरि निरवलम्बा प्रेयसो निष्पपत । सपदि स पतिरेनामाल्लिलङ्गे पुत्रुन्ने सरशरविनिपातं केवलं पुण्यभाजाम् ॥’ इति ग.